

naar Consumtionen ophæves, og at navnlig Portcontrolleurposterne, i hvilke Controlleurerne netop begynde deres Embedsvirksomhed, og, efter hvad den høitærede Finantsminister ogsaa bemærkede, lønnes med 900 Rbd., ikke længere ville vedblive at være til, naar Consumtionen ophæves; thi jeg troer, at der ved Controlleurposterne er Meget, der taler for, at, naar Forretningerne ere eens, maa Lønnen ogsaa være den samme. Jeg kan ikke undlade at omtale dette, skjøndt jeg vel mærker, at jeg har en fra den høitærede Finantsministers afvigende Anskuelse. Naar han lægger særdeles Vægt paa Toldinspec-teurerne og Overtoldinspec-teuren, der ansættes til at føre Tilsynet i Kjøbenhavn, lægger jeg efter min Erfaring særdeles Vægt paa det Opsyn, som skal føres af Controlleurerne omkring i Havnen. Jeg troer, man deri, at disse Embedsmænd ere samvittighedsfulde Mænd, skal søge Betyggelse for, at der ikke skeer Misbrug, som kunde komme til at præjudicere Statsintraderne. Dette berøer imidlertid paa den forskjellige Dø-fattelse og Anskuelse af Forholdene; jeg vil gjerne indrømme, at den høitærede Finantsministers Anskuelse i denne Henseende maaskee er langt mere velbegrunder og støtter sig til en større Erfaring end min, men jeg kan dog ikke Andet end ansee disse Embeder for meget vigtige med Hensyn til Tolvvesenets Løvn. Jeg skal kun bemærke, forsaavidt den høitærede Finantsminister har anført, at, om man endogaa gaaer ind paa en Bestemmelse om, at Alders-tillæg skulde finde Sted, maa Regjeringen dog beholde sin Ret til at forflytte Embedsmændene, at dette er ganske vist, denne Ret beholder Regjeringen sikkert til at forflytte Embedsmændene; men, hvad jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, er, at jeg virkelig troer, at Alders-tillægene noget ville svække den Spore for enhver Embedsmænd til at udføre sin Embeds-gjerning med den største Iver og Nidkjærhed, som der ligger i Udsigten til at blive befordret til et større og bedre Embede, og denne Spore er langt større, end at han kan troste sig med, at, naar han bliver gammel, da faaer han et Tillæg af 2 eller 300 Rbd., som Forholdet nu stiller sig. Det forekommer mig, at den høitærede Finantsminister, saavidt jeg har bemærket, ikke har imødegaaet denne Betragtning, og

jeg kan ikke nægte, at den for mig er særdeles vigtig.

Hvad endelig Pensionsberettigelsen angaaer, beder jeg det ærede Thing vel at lægge Mærke til, at jeg ikke modsætter mig Pensionsberettigelsen, fordi jeg ikke ønsker, at disse Embedsmænd saavel som flere andre skulle opnaa den bedst mulige Stilling, man kan give dem, men fordi jeg virkelig troer, at det neppe er muligt for Staten at overkomme Pensioneringen i en saadan Udstrækning, som der maatte finde Sted med Hensyn til denne Klasse af Embedsmænd. Den høitærede Finantsminister har sagt, at det ikke var en Raadshandling, men en administrativ Handling. Det er — forekommer det mig — forsaavidt ganske ligegyldigt, enten man vil kalde det en administrativ Handling eller en Raadshandling; men han har ogsaa tilføiet, at det mere maatte betragtes som en Belønning. Men det er netop Noget, som jeg troer, at man virkelig skal være meget vaersom med, saaledes at give en ubestemt og ubegrændset Bemyndigelse eller administrativ Myndighed til at uddele Belønninger. Den kunde, som jeg før har bemærket, let blive langt mere befordret, end man ønskede, foruden at man vel ogsaa bør bemærke, at den under forandrede Forhold let kunde give Anledning til Misbrug. Den administrative Myndighed bestaaer i at kunne afstedige Embedsmænd, naar de ikke opfylde deres Pligter. Denne Bemyndigelse er allerede saa stor, at man vel tør antage, at den Embedsmænd, hvem det er om at gøre at blive i sit Embede, nok vil søle sig opfordret til ikke at begaae saadanne Handlinger, hvorved han kunde udsætte sig for Afstedigelse; men at udstrække den administrative Myndighed ud over den Bestemmelse, som den har ved Grundloven, troer jeg virkelig vilde være at komme ind paa en anden Myndighed, da der altid vil kunne blive noget Vilkaarligt deri, saa at jeg troer, at man bør være meget vaersom dermed. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte, idet jeg skal forbeholde mig at fremsætte de Endringsforslag, jeg maatte finde Anledning til.

Finantsministeren: Det forekommer mig, at den ærede første Kjøbenhavnske Landsktingsmand (H. P. Hansen) dog ingenlunde